

FISCALE JURISPRUDENTIE

Rb. Noord-Holland 17 februari 2021

AWB 19/204, ECLI:NL:RBNHO:2021:1305

Verlaagd btw-tarief voor surflessen*Samenvatting*

X (belanghebbende) exploiteert een surfschool, gelegen aan het Noordzeestrand, waar verschillende watersporten beoefend mogen worden. Voor de surflessen is een deel van het strand afgezet met vlaggen en een deel van de zee met boeien.

X heeft een vergunning om vanaf 1 april tot 1 november een container van 3 bij 6 meter op het strand te plaatsen. Na deze periode moet de container worden afgebroken. De container is verplaatsbaar, maar bestemd voor langdurig gebruik. De container is aangesloten op de waterleiding en is voorzien van stroom (via zonnepanelen). Het op- en afbouwen van de container duurt een aantal dagen en kost ongeveer € 2000 per keer.

In de container worden de deelnemers ontvangen en aangemeld. Daarnaast kunnen zij gebruikmaken van de kleedruimtes en de buitendouches aan de container. De uitleg van de surflessen vindt doorgaans plaats op het strand direct voor de container, maar bij slecht weer in de container. Tot slot kan er vanuit de container indien nodig eerste hulp bij ongelukken worden verleend. De eigenlijke surflessen vinden plaats op openbaar terrein.

In geschil is of het verlaagde btw-tarief geldt voor de surflessen.

Op grond van artikel 9 lid 2 onderdeel a Wet OB is het verlaagde tarief van toepassing op het gelegenheid geven tot sportbeoefening in de zin van Tabel I, post B.3 bij de Wet OB. Hiervan is sprake als de dienstverlening bestaat uit 'het gelegenheid geven een sport te beoefenen' onder het ter beschikking stellen van een (sport)accommodatie. Het moet gaan om een accommodatie die is ingericht op het beoefenen van de sport zelf en/of wordt gebruikt voor het verblijf van de deelnemers met het oog op het zich gereedmaken voor het beoefenen van de sport en/of het beëindigen daarvan.

De rechtbank oordeelt dat X het verlaagde btw-tarief mag toepassen, omdat X aan de deelnemers van de surflessen de gelegenheid biedt om sport te beoefenen onder het ter beschikking stellen van een accommodatie. De accommodatie wordt ter beschikking gesteld en wordt gebruikt voor de voorbereiding en afronding van de lessen. X heeft een omgevingsvergunning voor de container, deze is nagelvast bevestigd en naar zijn aard bedoeld om daar gedurende een seizoen te blijven staan. Daarnaast kan de container niet gemakkelijk worden verwijderd. De rechtbank is van mening dat er geen sprake is van een snel op te bouwen spelsituatie, maar eerder van een

duurzaam aanwezige faciliteit. Dat het eigenlijke sporten plaatsvindt op openbaar terrein, doet daar niet aan af.

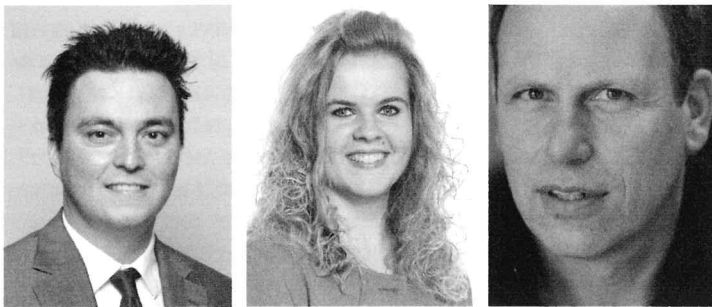
De rechtbank acht het niet noodzakelijk om prejudiciële vragen te stellen aan het Hof van Justitie van de Europese Unie.

Commentaar

Het is bijzonder dat over deze zaak geprocedeerd is, want uit het besluit van de Staatssecretaris van Financiën van 22 december 2017 (nr. 2017-16288, post B.3, onderdelen 2.2 en 2.3) lijkt duidelijk te volgen wat onder een 'sportaccommodatie' moet worden verstaan. Een sportaccommodatie is veelal een onroerende zaak die is ingericht voor de actieve sportbeoefening door de mens. Ook openbare ruimtes kunnen een sportaccommodatie vormen als deze ruimtes voor de duur van de sportbeoefening zijn gereserveerd voor sportbeoefening. De staatssecretaris noemt hiervoor drie uitspraken van de Hoge Raad, namelijk van 2 december 2011, 10/02778, ECLI:NL:HR:2011:BP8938 over zeillesen op openbaar water, ook van 2 december 2011, 11/00311, ECLI:NL:HR:2011:BU6507 over hardlooptrainingen op de openbare weg, en van 6 april 2012, 11/01973, ECLI:NL:HR:2012:BW0934 over buitenritten te paard. Hieruit volgt dat een sportaccommodatie kan bestaan uit een gebouw van waaruit de deelnemers vertrekken en waar zij ook weer terugkomen en zich verzorgen. Dat het eigenlijke sporten plaatsvindt in de openbare ruimte, die niet hoeft te zijn gereserveerd voor de sportbeoefening, doet daaraan niet af.

In deze zaak meende de inspecteur dat de surfschool meer leek op de situatie in gerechtshof Arnhem-Leeuwarden 28 juni 2016, 15/00027, ECLI:NL:GHARL:2016:5198 van het activiteiten- en evenementenbureau dat buitenactiviteiten organiseerde. Hier was er geen gebouw en ook geen exclusief gebruiksrecht voor een deel van het strand, het bos, de zee en de duinen. De als kleedruimte gebruikte trailer, auto en snel op te bouwen spelsituatie konden niet als accommodatie worden aangemerkt.

Op dezelfde dag deed rechtbank Noord-Holland een gelijksoortige uitspraak (17 februari 2021, 18/4800, ECLI:NL:RBNHO:2021:1856) over blokarten op powerkiten op het strand. De organisator daarvan heeft een strandpaviljoen, waarin zich een ontvangstruimte, opslagruimte en verkleedruimte bevinden. De rechtbank was ook in die zaak van mening dat sprake is van een sportaccommodatie als bedoeld in post B.3 van Tabel I bij de Wet OB én post 14 van Annex III van EU-Richtlijn 2006/112/EU, waardoor het verlaagde tarief kon worden toegepast.

Jurisprudentie

FEI-tribunaal 22 april 2021

nr. 2020/HA02 - C20-0060 (Fédération Equestre Internationale (FEI)/Andrew Kocher)

De FEI liet Andrew Kocher op 29 juni 2020 weten dat er een onderzoek was geopend naar aanleiding van beschuldigingen over het gebruik van elektrische sporen die waren gemeld aan Equestrian Community Integrity Unit (ECIU). Er werd beweerd dat Kocher elektrische sporen had gebruikt tijdens internationale en nationale evenementen en tijdens training op een aantal voor de FEI geregistreerde en nationale paarden. Na het onderzoek heeft de FEI in oktober 2020 een tuchtprocedure opgestart tegen Andrew Kocher. Kocher werd voorlopig geschorst op 28 oktober 2020 in afwachting van een hoorzitting voor het FEI-tribunaal. Tijdens de schorsing was het voor Kocher verboden om deel te nemen aan een wedstrijd of evenement, in welke hoedanigheid dan ook, georganiseerd door de FEI of een nationale federatie.

Het FEI-tribunaal is van mening dat Andrew Kocher langdurig gebruik heeft gemaakt van elektrische sporen op zijn paarden en bovendien dat het gebruik stelselmatig was bij meerdere paarden, zowel tijdens competitie als tijdens trainingen. De FEI komt tot de conclusie dat Andrew Kocher artikel 142 van het Algemeen Reglement van de FEI en artikel 164.12 onder a, b, c, g, i en j van het Algemeen Reglement heeft geschonden. In artikel 142 van het Algemeen Reglement is opgenomen dat een persoon geen paarden mag mishandelen tijdens een evenement of op enig ander moment. Onder misbruik wordt verstaan een handeling of nalatigheid die pijn of onnodig ongemak voor een paard veroorzaakt. In artikel 164.12 is een lijst opgenomen van andere overtredingen. Andrew Kocher wordt ook schuldig bevonden van onjuist gedrag, misbruik van paard, handelingen die als strafbaar worden gedefinieerd door de nationale wet en/of de Zwitserse wet, gedrag dat de FEI en/of de paardensport in diskrediet brengt, schending van de FEI-gedragscode inzake het welzijn van het paard en schen-

ding van de FEI-code inzake manipulatie van wedstrijden. Het FEI-tribunaal heeft de springruiter Andrew Kocher voor tien jaar geschorst en de resultaten van acht evenementen tussen juni 2018 en november 2019 geschrapt wegens het gebruik van elektrische sporen bij paarden. Kocher heeft ook een boete van 10 000 Zwitserse frank opgelegd gekregen en is veroordeeld in het betalen van de proceskosten.

Commissie van beroep KNVB 12 maart 2021

nr. 2021-01 (wedden op voetbalwedstrijden)

Inleiding

Appellant is speler bij het eerste elftal van AZ Alkmaar. Hij is door de tuchtcommissie betaald voetbal op 3 februari jl. geschorst voor drie competitie-, play-off- en/of bekerwedstrijden van de KNVB, waarvan één wedstrijd voorwaardelijk, wegens het wedden op voetbalwedstrijden in het seizoen 2019/2020. Appellant is tegen deze beslissing in beroep gegaan.

Appellant geeft aan dat hij zelf geen weddenschappen heeft afgesloten. Hij verklaart dat de weddenschappen op de wedstrijden geplaatst zijn door een vriend van hem. Volgens appellant zijn er geen aanwijzingen dat hij weddenschappen heeft afgesloten om onrechtmatig wedstrijden te beïnvloeden en ook is er van matchfixing geen sprake. Er is in zijn ogen geen sprake van strafwaardig handelen. De op grond van artikel 19 lid 2 Reglement Tuchtrechtspraak Betaald Voetbal (RTBV) hiervoor vereiste opzet, schuld, nalatigheid of onzorgvuldigheid ontbreekt. Tot slot heeft appellant gewezen op het mogelijke afbreukrisico en de negatieve invloed die deze zaak mogelijk kan hebben op zijn carrière. Hij heeft de commissie van beroep dan ook verzocht de KNVB te bevelen de uitspraak niet of slechts gedeeltelijk (geanonimiseerd) te publiceren.

De aanklager is van mening dat de verklaringen van appellant en zijn vriend over het gebruik van het account van appellant door zijn vriend niet geloofwaardig zijn,

* Coördinatie rubriek Jurisprudentie. Mr. Wouter Boshuis is werkzaam bij Olfers & Boshuis Juristen.

** Fiscale jurisprudentie. Teresa van Wanrooij LLM is werkzaam bij All Arts Belastingadviseurs.

*** Fiscale jurisprudentie. Dr. Dick Molenaar is werkzaam bij All Arts Belastingadviseurs en is onderzoeker bij de vakgroep Fiscaal Recht van de Erasmus School of Law.

UITGEVERIJ *Paris*

TvS&R 2021, nr. 1/2

Tijdschrift voor **SPORT & RECHT**

- 1 De WOZ-waarde van sportaccommodaties
Mr. M.M. Franse
- 7 COVID-19 en de impact op de sport
Dr. mr. S.F.H. Jellinghaus en N. van Abeelen
- 12 Criminele inmenging in de amateursport:
weerbaarheid door samenwerking
*Dr. V. Stevens, R. Cremers, MSc, drs. M.Y. Bruinsma en
prof. dr. A.C. Spapens*
- 18 De kwetsbare rechtspositie van de Nederlandse
semiberoepswielrenner
Mr. D.J.A. Bakker
- 26 Kroniek Jurisprudentie Arbitragecommissie KNVB
2020
Mr. A.L. Al
- 35 Boekbespreking: Capita sportrecht
Mr. L.B.T. Pakos

Redactie

dr. mr. S.F.H. Jellinghaus
De Voort Advocaten|Mediators, tevens
verbonden aan de Vakgroep Sociaal
Recht en Sociale Politiek van de Uni-
versiteit van Tilburg

mw. prof. mr. M. Olfers
VU Amsterdam

mr. J. Withaar
zelfstandig advocaat, docent Arbeids-
recht en Sociaal Zekerheidsrecht
Avans Hogeschool, promovendus
Sport & Recht

Het al dan niet op verzoek van de re-
dactie aanbieden van artikelen impli-
ceert toestemming voor openbaarma-
king en verveelvoudiging t.b.v. de
elektronische ontsluiting van het
tijdschrift.

Rubriek Jurisprudentie

coördinatie mr. W. Boshuis

Redactiesecretariaat

mr. L.B.T. Pakos
Erasmus Universiteit Rotterdam
redactie.tvsr@gmail.com

Voor informatie
www.sportenrecht.info

Uitgever

Uitgeverij Paris
Postbus 4083, 7200 BB Zutphen
Tel. 0575-514299
Fax 0575-514509
E-mail: info@uitgeverijparis.nl
www.uitgeverijparis.nl

Voor informatie over abonnementen
zie binnenkant achteromslag.

Inhoud

- 1 De WOZ-waarde van sportaccommodaties
Mr. M.M. Franse
 - 7 COVID-19 en de impact op de sport
Dr. mr. S.F.H. Jellinghaus en N. van Abeelen
 - 12 Criminele inmenging in de amateursport:
weerbaarheid door samenwerking
*Dr. V. Stevens, R. Cremers, MSc, drs. M.Y. Bruinsma en
prof. dr. A.C. Spapens*
 - 18 De kwetsbare rechtspositie van de Nederlandse
semiberoepswielrenner
Mr. D.J.A. Bakker
 - 26 Kroniek Jurisprudentie Arbitragecommissie KNVB
2020
Mr. A.L. Al
 - 35 Boekbespreking: Capita sportrecht
Mr. L.B.T. Pakos
 - 37 Jurisprudentie
*Mr. W. Boshuis, T.A.P.R.A. van Wanrooij LL.M en
dr. D. Molenaar*
- FISCALE JURISPRUDENTIE